

alle endnu til Stede. Og spørger jeg: er vor finansielle Tilstand saaledes, som den tidligere var, maa Svaret være, at den er det ikke i den Grad, at vi have Raad til at give Afkald paa nogen Indtægt, thi medens der før var aarlig 3—4 Mill. Overskud, have vi nu et lignende Underskud. En saadan Betragtning kan derfor visseelig ikke lede til, at der nu skulde være mere Grund til at bortkaste en saadan Indtægt end tidligere. Har der tidligere været god Grund for at beholde den, er der visseelig nu langt højere Grund dertil. Saa hørte vi i Gaar af den ærede Ordfører en hel ny Begrundelse for os til Afgiftens Bortfalden, og den højtærede Finansminister antydede under sin Omtale af Kultolden noget lignende, om endskønt i meget forsigtig Udtryk, idet, som det forekom mig, den højtærede Finansminister egentlig udtalte sig saaledes, som om han, naar han stod ved Balget mellem to Under, vilde ansæ det for det mindste Onde at komme af med Skibsafgiften fremfor med Kultolden; saaledes tillod i alt Fald jeg mig at opfatte den højtærede Minister. Men givet er det, at det, der skal forandre Situationen, bringe Landstinget til at fravige sit tidligere Standpunkt, er ikke Forandring af de Grunde, som der har været for at holde derpaa, men derimod den Grund, at det anses for nødvendigt, hvis vi komme til et Frihavnsanlæg. Det er den eneste Grund, der skal være til at opgive den store Indtægt, men naar det er Grunden, beklager jeg højlig, at det ærede Mindretal, der har stillet Forslaget, ikke har stillet det saaledes, at i Stedet for at det hedder, at Skibsafgiften bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden, skulde det hedde, at den bortfalder med Frihavnsanlægningen til almindelig Bemyttelse, thi derigennem vilde der jo være vundet to meget betydelige Ting, nemlig for det første den, at hvis der ingen Frihavn kommer, hvad jo intet Menneſte endnu kan vide, altsaa hvis Grunden forsvandt, hvorfor de Herrer ønske Skibsafgiften ophævet, beholdt vi den; det vilde jo være Synd og Skam, om den bortfaldt, naar den eneste Grund, hvorfor man vilde lade den bortfalde, ikke kom til Stede. Jeg vilde altsaa finde det overordentlig logisk og naturligt, naar man opstillede denne Betingelse. Dernæst er der den anden Ting, nemlig at naar Frihavnen kommer, hvad jeg anses for det sandsynligste, vil der være indvundet dog ikke saa ganske lidt, i alt Fald en Smule til Forrentning — jeg vil ikke sige til Dækning, thi det er umuligt — af de store Udgifter, som Frihavnen vil medføre, ved at man beholder Skibsafgiften i

2—3 Aar, eller hvorlænge det nu kan være, inden Frihavnen aabnes. Jeg henstiller derfor i alt Fald til de ærede Forslagsstillere, om de ikke, hvis deres Forslag gaar igennem i dette Øjeblik, ville af Hensyn til Statskassen forandre deres Forslag i den af mig antydede Retning; ellers vil jeg i alt Fald tillade mig at stille et saadant Forslag, hvis deres Forslag nu mod Forventning skulde gaa igennem.

Til § 37 er der under Nr. 70 stillet et Ændringsforslag om at lade Skibsafgiften ogsaa opkræve i Frihavnen, hvis den kommer. Man har altsaa taget den Eventualitet under Overvejelse. I den Henseende vil jeg hellere lade det ærede Medlem, der i Grunden har taget Initiativet i denne Sag, og som er ganske anderledes sagtyndig paa dette specielle Omraade, motivere dette Ændringsforslag, idet jeg blot vil antyde, at efter mine Udtalelser mod det foranstaaende Ændringsforslag er jeg naturligvis en varm Ven af dette Ændringsforslag. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Jeg tør ikke opsætte at spørge den ærede Ordfører for Udvalget, om Ændringsforslaget Nr. 63, saaledes som det ved Slutningen af Mødet i Gaar blev berørt, kan anses for at være taget tilbage paa hele Udvalgets Vegne.

Ordføreren (M. A. H.): Jeg antager, at det kan anses tilbagetaget paa hele Udvalgets Vegne, med mindre noget Medlem af Udvalget maatte rejse Indsigelse derimod.

Formanden: Saa spørger jeg efter Forretningsordenen, om nogen ønsker at optage det saaledes tilbagetagne Forslag. (Ophold). Det er ikke Tilfældet, og Forslaget er saaledes bortfaldet.

J. Pedersen: Jeg er i Dag i det Tilfælde til Forfælt fra de foregaaende Dage paa flere Punkter at maatte være i Modfættning til det ærede Medlem, der sidst talte. Dette gælder saaledes med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 52, som gaar ud paa at bibeholde den nugældende Told paa Talg og at indføre en tilsvarende Told paa forskellige andre Fedtarter. Det ærede Medlem betegnede selv dette Forslag, som et Beskyttelsesforslag, og han søgte at godtgøre, at den Beskyttelse, som derved tilsigtedes, var af temmelig omfattende Natur, idet den ikke blot skulde komme Landbruget, men ogsaa Industrien til Gode; men jeg tør dog vist gaa ud fra, at dette Forslag ogsaa efter hans Opfattelse nærmest gaar i Retning af